

Tavallinen suomalainen perhe

OLEMME MIEHENI KANSSA AJATELLEET PALJON tulevia lapsiamme. Haaveissamme on kaksi tai kolme omaa lasta, joista ensimmäistä odotamme tällä hetkellä kotimaan adoption kautta. Kotimaan adoptioon päädyimme, sillä koemme, että tässä vaiheessa elämäämme meillä on parhaimmat mahdollisuudet saada lapsi juuri tätä reittiä kulkemalla. Toisen ja ehkä vielä kolmannenkin lapsen kohdalla kohdamaa tulee olemaan joku muu, mikä tarkoittaa sitä, että lapsemme tulevat todennäköisesti olemaan keskenään hyvinkin erinäköisiä. Tämä on tuonut jo ennakkoon paljon mietteitä siitä, tuleeko lastemme ulkoinen erilaisuus vaikuttamaan heihin. Tunteeko joku lapsistamme itsestä ulkopuoliseksi siksi, ettei näytä samalta kuin sisaruksensa? Tai joutuuko ensimmäinen lapsemme todistelemaan taustansa ulkopuolisille siksi, että hän saattaa muistuttaa meitä vanhempia enemmän kuin muut lapsemme? Voimmeko antaa keskivertosuomalaista tummemmalle lapselle nimeksi jonkin tavallistaakin tavallisemman suomalaisen nimen tai

voimmeko ylipäätään muuttaa lapsen nimeä jos hänellä sellainen jo on? Ehkä meitä myös hieman pelottaa se, joutuuko joku lapsistamme kokemaan rasismia. Tai kuten kaikki vanhemmat varmaan pelkäävät, tuleeko lapsemme kiusatuksi ylipäätään. Nyt uutisissa paljon näkyvä pakolaisten osakseen saama kohtelu ei ainakaan ole vähentänyt näitä ajatuksia ja pelkoja..

VAIKKA ONGELMIIN KANNATTAA jollain tasolla varautua ennakkoon, ei niihin kuitenkaan kannata takertua liiaksi. Samalla kun lapsistamme tulee suomalaisia, tulee meistä perheenä monikulttuurisia silloinkin, jos lapsemme eivät itse halua tai ole kiinnostuneita perehtymään taustoihinsa. Jos emme itse tätä monikulttuurisuutta huomaa, niin varmasti joku ulkopuolinen sen tekee. Siksi yritämme jo ennakkoon luoda meitä ympäröiville ihmisille mielikuvaa tulevasta perheestämme.

Kerromme, että lapsemme saattavat olla väritään tummempia kuin me ja että he ovat adoptiotaustoistaan huolimatta meidän

omia lapsiamme joihin me kiinnymme kuten muutkin vanhemmat lapsiinsa. Että olemme adoptiosta huolimatta tavallinen suomalainen perhe, joka nauttii ympäröivästä luonnosta, makkaranpaistosta, saunomisesta, lukemisesta, läheisien kanssa olemisesta, elokuvien katselusta ja muusta sellaisesta tavallisesta, mistä me nautimme kahden aikuisen perheenäkin.

VAIKKA USKOMME, ETTÄ kaikki menee perheessämme hyvin ja lapsemme saavat elää tavallisina suomalaisina, olemme meitä ympäröivien ihmisten valmistelemisen lisäksi yrittäneet luoda suhteita muihin adoptioperheisiin käymällä paikallisissa tapaamisissa. Nämä suhteet tulevat joskus luomaan lapsillemme mahdollisuuden tavata muita samalla tavalla perheisiinsä tulleita lapsia ja antamaan heille pienestä pitäen kuvaa tavallisista perheistä, joita myös adoption kautta syntyy.

Maija

KUVA *Istock*

